

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka v právní věci žalobce: **H.R.**, bytem [redacted], zastoupeného Ing. Jitkou Routkovou, daňovou poradkyní se sídlem Komenského 87/3, Liberec, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 4. 2016, č. j. 18084/16/5100-41451-711055,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 25. 4. 2016, č. j. 18084/16/5100-41451-711055, se pro vady řízení zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 11 228 Kč, k rukám Ing. Jitky Routkové, daňové poradkyně se sídlem Komenského 87/3, Liberec, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Žaloba

Žalobce ve včas podané žalobě nejprve namítal, že odůvodnění rozhodnutí správce daně je neúplné, nesrozumitelné a nepřezkoumatelné. Dle žalobce správce daně nevysvětlil

Shodu s prvopisem potvrzuje M. B.

důvod, proč u některých písemností bylo rozhodnuto o zamítnutí žádosti o vyslovení neúčinnosti doručení a u dalších písemností bylo rozhodnuto o zastavení řízení. Za nesrozumitelný žalobce považoval i výrok prvostupňového rozhodnutí, neboť v něm není uvedeno ustanovení právního předpisu, podle kterého správce daně rozhodl. Žalobce zdůraznil, že výrok rozhodnutí by měl být dostatečně určitý a měl by obsahovat poučení jak o hmotněprávních, tak procesně právních předpisech, které byly na daný případ aplikovány. Dle žalobce se s touto odvolací námitkou žalovaný nevypořádal a tím zatížil napadené rozhodnutí nepřezkoumatelností.

Žalobce v žalobě dále uvedl, že správce daně neposoudil obsahově správně žádost ze dne 4. 6. 2015 o vyslovení neúčinnosti doručení. Z obsahu žádosti mimo jiné vyplývalo, že žalobce u písemností ze dne 17. 7. 2014, ze dne 12. 8. 2014 a ze dne 23. 9. 2014 zároveň žádal o navrácení lhůty v předešlý stav. Vzhledem k nesprávnému vyhodnocení obsahu žádosti dospěl správce daně k chybnému závěru, že u těchto písemností došlo k uplynutí objektivní lhůty 6 měsíců od jejich doručení.

Žalobce také tvrdil, že správce daně nemohl zjistit skutkový stav věci, neboť nebyl proveden navrhovaný výslech svědka ■■■ a poštovní doručovatelky. Ze správního spisu je přitom zřejmé, že správce daně výslech svědka ■■■ nepovažoval za nadbytečný. Žalobce uvedl, že k podávání žádostí o odročení výslechu měl vždy důvod. V termínech 8. 7. 2015 a 27. 7. 2015 se zástupkyně žalobce účastnila jiných jednání, tudíž nemohla být přítomna při výslechu svědka. Správce daně žádosti žalobce o odročení akceptoval a nevyzval ho, aby navrhl konkrétní termín provedení výslechu, což bylo následně žalobci v rozhodnutí správce daně vytýkáno. Na výslech svědka nařízený na 24. 8. 2015 se žalobce připravoval, o odročení výslechu však požádal svědek. Výslechu svědka nařízeného na 7. 9. 2015 se žalobce nemohl účastnit, neboť jeho zástupkyně byla na plánované rodinné dovolené. Tyto důvody nemožnosti účastnit se výslechu svědka žalobcem a jeho zástupkyní nemohou být kvalifikovány jako obstrukční jednání s cílem prodlužovat řízení a vyhýbat se výslechu svědka. Žalobce odkazoval na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 9. 2013, č. j. 7 Afs 87/2012 - 24, a rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 28. 8. 2012, č. j. 29 Af 99/2010 - 65. Žalobce zopakoval, že mu správce daně nesdělil, že by jeho žádost o odročení jednání neakceptoval, a ani ho nepoučil o důsledcích neakceptování žádosti o odročení výslechu svědka spočívající v neprovedení výslechu. Žalobce neměl žádný důvod k tomu, aby provedení výslechu svědka jakkoliv oddaloval.

K neprovedení navrhovaného výslechu poštovní doručovatelky, žalobce uvedl, že správně vyplněná doručenka nemusí potvrzovat její pravdivost, proto by byl výslech poštovní doručovatelky na místě. S tvrzením žalovaného, že provedení výslechu poštovní doručovatelky by bylo nadbytečné, neboť by jím byly prokázány jen údaje uvedené na doručenkách, žalobce nesouhlasil, neboť navrhovaný důkaz měl sloužit k prokázání toho, zda poštovní doručovatelka vložila výzvy skutečně do poštovní schránky žalobce. Dle žalobce navíc není zřejmé, zda poštovní zásilka skutečně předmětnou písemnost obsahovala.

V souvislosti s neprovedením výslechu svědka V. a poštovní doručovatelky žalobce namítal také porušení zásady projednací zakotvené v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Žalobce nebyl informován o konání místního šetření, při němž správce daně provedl výslech svědka V., čímž porušil práva žalobce být u výslechu svědka přítomen. Z rozhodnutí není zřejmé, jak byl při místním šetření svědek ■■■ legitimován a zda si správce daně ověřil jeho totožnost. Dle žalobce správce daně dále pochybil i v tom, že neseznámil žalobce se

shromážděnými důkazy a nebyla mu dána možnost se k důkazům vyjádřit. Žalobce se tak nemohl vyjádřit např. k oznámení České pošty s. p. ze dne 11. 9. 2015.

Ze všech výše uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a žalovanému uložil povinnost nahradit žalobci náklady soudního řízení.

II. Vyjádření žalovaného

Žalovaný ve vyjádření k obsahu žaloby především odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že výrok prvostupňového rozhodnutí obsahuje všechny zákonné náležitosti včetně ustanovení daňového řádu, na jehož základě bylo rozhodováno. K žalobní námitce ohledně neuskutečněního výsledku svědka ■■■ uvedl, že v napadeném rozhodnutí byl proces předvolávání svědka zhodnocen komplexně. Pokud žalobce zpochybňoval řádnost doručení, měl toto tvrzení prokázat. Žalobce navrhoval výslech nájemce bytu a poštovní doručovatelky. Správce daně od České pošty zjistil, že v dané době byly písemnosti na adrese trvalého pobytu žalobce přebírány, což potvrdilo úsudek o pravdivosti údajů na doručenkách. Z tohoto důvodu nebyl již nutný výslech poštovní doručovatelky. K výsledku nájemce bytu dojít mělo, ale i přes opakovanou snahu správce daně se neuskutečnil. Závěrem žalovaný zdůraznil, že je povinností toho, kdo zpochybňuje účinky doručení unést břemeno tvrzení a relevantně doručení zpochybnit. I když v posuzovaném případě došlo k dokazování stran správnosti doručování, v podstatě bylo žalobci přiznáno více práv, než v danou chvíli měl, neboť žalobce v žádosti o vyslovení neúčinnosti doručení, pouze tvrdil, že nájemce bytu mu písemnosti nepředal, resp. že do poštovní schránky nebyly výzvy vůbec vhozeny, z čehož dovozoval nesprávnost doručení způsobené poštovní doručovatelkou. Takto předložená verze skutkového stavu nemohla vytvořit věrohodnou verzi reality, tak aby byl správce daně povinen přikročit k dokazování ve věci, když disponoval důkazy, které naopak řádné doručení bezpečně prokázaly (řádně vyplněné doručenky). Ze všech výše uvedených důvodů žalovaný navrhoval, aby žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta.

III. Skutečnosti vyplývající ze správního spisu

Dne 4. 6. 2015 podal žalobce žádost o vyslovení neúčinnosti doručení písemností podle § 48 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“). Jednalo se o sdělení správce daně - pozvání k jednání ze dne 17. 7. 2014, sdělení správce daně - opětovné pozvání k jednání ze dne 12. 8. 2014, výzvu k zahájení daňové kontroly ze dne 23. 9. 2014, sdělení správce daně ze dne 14. 1. 2015, dodatečný platební výměr na daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2012 ze dne 26. 2. 2015 a dodatečný platební výměr na daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2013 rovněž ze dne 26. 2. 2015. Žalobce jako důvod své žádosti uvedl, že se na adrese, kam mu byly doručovány výše uvedené písemnosti, nezdržoval. Na této adrese se zdržoval pan ■■■ nájemce bytové jednotky, který žalobci žádné písemnosti ani výzvy k jejich vyzvednutí nepředal. Vzhledem k těmto skutečnostem se žalobce nemohl ze závažného předem nepředvídatelného důvodu s písemnostmi seznámit. Není ani zřejmé, zda výzvy byly vhozeny do poštovní schránky žalobce, což neplyne ani ze spisu, kde bylo pouze uvedeno, že žalobce byl o uložení zásilky řádně informován a poučen. Žalobce navrhoval provést důkaz výsledkem ■■■ a poštovní doručovatelky, která písemnosti doručovala.

Písemnosti ze dne 17. 7. 2014, 12. 8. 2014, 23. 9. 2014, 14. 1. 2015 a 26. 2. 2015 jsou součástí správního spisu. U všech písemností jsou vyplněny doručky, na nichž je uvedeno, kdy byly vloženy do poštovní schránky žalobce.

Správcem daně bylo dne 11. 6. 2015 provedeno místní šetření na adrese žalobcova trvalého bydliště. Bylo zjištěno, že poštovní schránka byla označena jmenovkou s uvedením jmen , , na zvonku jméno žalobce uvedeno nebylo. V úředním záznamu z místního šetření je také uvedeno, že po zazvonění na zvonek se jménem vyšel ven muž, který se představil jako . Ten správci daně sdělil, že žalobce pobývá v ulici , písemnosti adresované žalobci z poštovní schránky vybírá on, žalobce o doručení písemností vyrozumí telefonicky a žalobce si k němu pro doručené písemnosti dojde. Pan uvedl, že žalobci předal všechny písemnosti, které mu byly doručeny do poštovní schránky. Přílohou úředního záznamu o místním šetření jsou fotografie poštovní schránky a zvonků bytového domu.

Dne 15. 6. 2015 správce daně předvolal pana k podání svědecké výpovědi na 8. 7. 2015 v 9.00 hod. Dne 25. 6. 2015 bylo zástupkyni žalobce oznámeno, kdy bude výslech svědka proveden. Dne 27. 6. 2015 požádal žalobce o odročení výsledku svědka s odůvodněním, že se zástupkyně žalobce účastní dne 8. 7. 2015 jednání u Finančního úřadu pro Středočeský kraj. Dále žalobce uvedl, že jeho zástupkyně čerpá ve dnech 9. 7. - 24. 7. 2015 dovolenou a dne 28. 7. 2015 se účastní jiného jednání.

Dne 1. 7. 2015 správce daně výslech svědka z důvodu žádosti žalobce odročil a předvolal ho k výsledku na 27. 7. 2015. Tentýž den oznámil žalobci změnu konání výsledku svědka. Dne 7. 7. 2015 požádal žalobce o opětovné odročení výsledku svědka. Tato žádost byla odůvodněná tím, že zástupkyně žalobce vystupuje jako účastník v civilním řízení u Okresního soudu v Liberci. Žalobce současně sdělil, že ve dnech 9. - 24. 7. 2015 čerpá jeho zástupkyně řádnou dovolenou, 28. 7. 2017 je předvolána na jiné jednání a ve dnech 29. - 31. 7. 2017 je dohodnuta na kontrole u jiného daňového subjektu.

Správce daně výslech svědka znovu odročil a předvolal ho na 24. 8. 2015. Tentokrát požádal o odročení předvolaný svědek . Uvedl, že se ve stanoveném termínu výsledku zúčastnit nemůže, neboť je na pracovní cestě a navrhl termín 7. 9. 2015.

Na tento termín byl svědek správcem daně předvolán. Žalobci bylo konání výsledku svědka nařízené na 7. 9. 2015 oznámeno. Dne 17. 8. 2015 žalobce prostřednictvím své zástupkyně opětovně požádal o odročení výsledku svědka, neboť zástupkyně žalobce v uvedeném termínu čerpá plánovanou dovolenou. Žalobce dále konstatoval, že dne 21. 9. 2015 je jeho zástupkyně objednána k lékaři a dne 30. 9. 2015 předvolána na jiné jednání.

Dne 27. 8. 2015 vydal správce daně výzvu adresovanou České poště s. p, aby správci daně sdělila informaci, zda žalobce ve dnech 1. 1. 2015 - 4. 6. 2015 přebíral jakékoliv písemnosti na adrese , popř. kde se žalobce zdržoval v tomto období či zda oznámil, že z důvodu dlouhodobé dovolené si nemohl písemnosti v této době přebírat. Na tuto výzvu Česká pošta s. p. reagovala dne 11. 9. 2015 tak, že v období od 3. 6. 2015 do 3. 9. 2015 došly na výše uvedenou adresu žalobci 4 ks zásilek, z nichž byla jedna převzata a 3 jsou dosud uloženy. Žalobce si nezřídil dosílku, P. O. BOX, poste restante ani odnos.

Dne 8. 9. 2015 vydal správce daně sdělení k žádosti o odročení výsledku svědka, ve kterém uvedl, že výslech svědka nebude proveden. Správce daně konstatoval, že žalobce

v žádné žádosti o odročení neuvedl konkrétní termín, který by mu vyhovoval pro jeho účast při výslechu svědka. Vždy uvedl termíny, které se žalobci nehodí, proto správce daně výslech svědka nařizoval vždy na termín, který žalobce neuvedl jako nehodící se. Správce daně vyhodnotil jednání žalobce spočívající v neustálém podávání žádosti o odročení jako obstrukční. Závěrem správce daně uvedl, že ve věci žádosti o neúčinnosti doručení využije důkazy, které má k dispozici.

Správce daně vydal dne 18. 9. 2015 rozhodnutí č. j. 1110045/15/2604-50522-505519, kterým podle § 48 odst. 3 daňového řádu a podle § 106 odst. 1 písm. e) tohoto zákona rozhodl o žádosti ze dne 4. 6. 2015 o vyslovení neúčinnosti doručení písemností ze dne 17. 7. 2014, ze dne 12. 8. 2014, ze dne 23. 9. 2014 a ze dne 14. 1. 2015, dále dodatečného platebního výměru na daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2012 ze dne 26. 2. 2015 a dodatečného platebního výměru na daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2013 rovněž ze dne 26. 2. 2015 tak, že se žádost ohledně písemností ze dne 14. 1. 2015 a ohledně obou dodatečných platebních výměrů ze dne 26. 2. 2015 zamítl, a ve věci písemností ze dne 17. 7. 2014, ze dne 12. 8. 2014 a ze dne 23. 9. 2014 správce daně řízení o žádosti žalobce zastavil. V odůvodnění svého rozhodnutí správce daně uvedl, že navrhovaný výslech poštovní doručovatelky není opodstatněný, neboť ve spise jsou řádně vyplněny doručenky, proto nebylo k tomuto výsledku přistoupeno. U České pošty s. p. bylo navíc ověřeno, že žalobce neoznámil žádnou jinou adresu pro dosílání zásilek. Správce daně uvedl, že podle § 48 daňového řádu o vyslovení neúčinnosti doručení lze požádat tehdy, pokud žalobce ze závažného a předem nepředvídatelného důvodu písemnost ve stanovené lhůtě nemohl vyzvednout. U písemnosti ze dne 14. 1. 2015 (doručena dne 26. 1. 2015), a písemností ze dne 26. 2. 2015 (doručeny dne 16. 3. 2015) tyto důvody správce daně neshledal. U písemnosti ze dne 17. 7. 2014, která nebyla doručena a byla zaslána znovu dne 12. 8. 2014 (doručena dne 25. 8. 2014) a písemnosti ze dne 23. 9. 2014 (doručena dne 6. 10. 2014) bylo žalobcem deklarováno, že se s nimi seznámil dne 20. 5. 2015, a žádost o neúčinnost doručení tak byla podána po uplynutí objektivní lhůty 6 měsíců ode dne doručení těchto písemností. Proto správce daně řízení týkající se těchto písemností zastavil.

Dne 26. 10. 2015 podal žalobce proti rozhodnutí správce daně odvolání, které dne 27. 10. 2015 doplnil. V odvolání žalobce namítal, že výrok napadeného rozhodnutí je nesrozumitelný. Tvrdil, že ve výroku rozhodnutí nebyl řádně poučen o procesně právní úpravě, neboť zde nebylo uvedeno zákonné ustanovení, podle kterého bylo rozhodnuto. U písemností ze dne 17. 7. 2014, ze dne 12. 8. 2014 a ze dne 23. 9. 2014 měl správce daně žádost žalobce ze dne 4. 6. 2015 posoudit podle obsahu jako žádost o navrácení 6 měsíční lhůty v předešlý stav. Další odvolací námitkou bylo porušení zásady projednací, neboť nebyl důvodně proveden výslech svědka ■■■ a poštovní doručovatelky. Žalobce také nebyl seznámen s důkazními prostředky a neměl možnost se k nim vyjádřit. Správce daně neinformoval žalobce o úmyslu provést místní šetření. Provádět výslech svědka v průběhu místního šetření je nepřípustné.

V napadeném rozhodnutí žalovaný konstatoval, že rozhodnutí správce daně není neúplné ani nesrozumitelné. Ve výroku jsou označeny všechny písemnosti, ke kterým se žádost o neúčinnost doručení vztahuje, i ustanovení daňového řádu, podle kterých bylo rozhodováno. Podání ze dne 4. 6. 2015 nelze považovat za žádost o navrácení lhůty v předešlý stav, neboť o tomto institutu v žádosti není nic uvedeno. Žalobce žádal o neúčinnost doručení u všech písemností uvedených v žádosti, nikoliv o navrácení lhůty. Na vyhovění žádosti o vyslovení neúčinnosti doručení není právní nárok a žadatel je povinen prokázat tvrzený závažný a předem nepředvídatelný důvod, pro který nemohl písemnost

vyzvednout. Žalovaný ověřil, že v doručenkách je zaškrtnuto políčko, že byl žalobce vyzván a bylo mu zanecháno poučení. Podle § 92 odst. 5 písm. a) daňového řádu správce daně prokazuje oznámení vlastních písemností. Doručenka je podle § 51 odst. 1 daňového řádu veřejnou listinou. Tedy není-li prokázán opak, veřejná listina potvrzuje pravdivost toho, co je v ní osvědčeno nebo potvrzeno. Pokud žalobce v žádosti ze dne 4. 6. 2015 tvrdil, že výzvy nebyly vhozeny do poštovní schránky, k čemuž navrhl provést výslech poštovní doručovatelky a nájemce bytu, zpochybnil tak správnost údajů v doručenkách. Žalovaný se ztotožňuje se správcem daně, že neprovedl výslech poštovní doručovatelky, neboť tímto výsledkem by bylo prokázáno jen to, co sama zaškrtila ve výzvách. Správce daně může odmítnout provedení důkazu, pokud to řádně odůvodní, jako v tomto případě. K neprovedení výsledku nájemce bytu ■■■ žalovaný uvedl, že daňový řád nestanoví, kolikrát se svědek musí předvolat za situace, kdy se omlouvá zástupkyně žalobce i svědek. Správce daně se pokusil o provedení výsledku svědka bezvýsledně celkem čtyřikrát, jednání žalobce vykazovalo znaky obstrukce. Zástupkyně žalobce mohla udělit substituční plnou moc, nebo se žalobce mohl nechat zastupovat jiným zástupcem. K odvolací námitce týkající se porušení projednací zásady dle čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod žalovaný uvedl, že tato zásada se uplatňuje v soudním řízení, nikoliv v daňovém, stejně jako zásada ústnosti. Se shromážděnými důkazy byl žalobce seznámen rozhodnutím správce daně a svůj nesouhlas vyjádřil odvoláním. O místním šetření nemusel správce daně žalobce informovat, neboť na místě ověřoval existenci poštovní schránky a nebyla zde potřeba přítomnosti žalobce. Přítomnost nájemce ■■■ u místního šetření byla náhodná a jeho sdělení nebylo použito jako důkaz. Ohledně písemností ze dne 17. 7. 2014, ze dne 12. 8. 2014 a ze dne 23. 9. 2014 dospěl žalovaný stejně jako správce k závěru, že byla promeškána objektivní lhůta 6 měsíců k podání žádosti o vyslovení neúčinnosti doručení.

IV. Posouzení věci soudem

Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s. s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.

Žalobce nejprve namítal, že ve výroku prvostupňového rozhodnutí nebyl uveden odkaz na konkrétní ustanovení daňového řádu, podle kterých bylo rozhodováno. Tato žalobní námitka však není důvodná. Ve výroku rozhodnutí správce daně je uvedeno jak ustanovení § 48 odst. 3 daňového řádu, podle něhož správce daně žádost žalobce ze dne 4. 6. 2015 o vyslovení neúčinnosti doručení písemností ze dne 14. 1. 2015 a dodatečných platebního výměrů na daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2012 a 2013 ze dne 26. 2. 2015 zamítl, tak ustanovení § 106 odst. 1 písm. e) daňového řádu, podle něhož správce daně řízení ve věci žádosti žalobce ze dne 4. 6. 2015 o vyslovení neúčinnosti doručení písemností ze dne 17. 7. 2014, ze dne 12. 8. 2014 a ze dne 23. 9. 2014 zastavil. Není také pravdou, že by se žalovaný touto námitkou žalobce vznesenou již v odvolání nezabýval. Žalovaný na uvedenou námitku dostatečně reagoval na str. 5 napadeného rozhodnutí.

Nelze se ztotožnit ani s námitkou, že žádost žalobce ze dne 4. 6. 2015 měla být ohledně písemností ze dne 17. 7. 2014, ze dne 12. 8. 2014 a ze dne 23. 9. 2014 posouzena jako žádost o navrácení lhůty v předešlý stav. Soud plně souhlasí s žalovaným, že nic takového z obsahu žádosti neplýne.

Podle § 48 odst. 1 daňového řádu se stanoví, že *adresát, který si ze závažného a předem nepředvídatelného důvodu nemohl uloženou písemnost ve stanovené lhůtě vyzvednout, může požádat správce daně, který písemnost doručil, o vyslovení neúčinnosti doručení. Žádost je dle odstavce 2 třeba podat do 15 dnů ode dne, kdy se adresát s doručovanou písemností skutečně seznámil, nejpozději však do 6 měsíců od doručení.*

Institut neúčinnosti doručení je nástrojem pro řešení mimořádných situací, v jejichž důsledku se účastník řízení neměl možnost seznámit s obsahem doručované písemnosti. Slouží k tomu, aby nebyla fikce doručení ve všech případech příliš tvrdá a přísná. Důvodem vyslovení neúčinnosti doručení může být pouze omluvitelný důvod na straně účastníka nebo jeho zástupce, pro který se nemohl s písemností seznámit. Komentářová literatura zmiňuje např. hospitalizaci, pobyt v zahraničí či jiné objektivní překážky, které nesvědčí o úmyslu adresáta se doručení písemnosti vyhnout.

Omluvitelným důvodem není sama o sobě skutečnost, že se adresát v době doručování na adrese nezdržoval, nebo že se na adrese nezdržuje trvale.

Způsobilým důvodem pro vyslovení neúčinnosti doručení ve smyslu daného ustanovení není ani porušení právních norem upravujících doručování soudních písemností, neboť nebyla-li písemnost účastníku řádně doručena, nelze uvažovat ani o vyslovení neúčinnosti (řádného) doručení (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 10. 2014, sp. zn. 29 Cdo 597/2014, či ze dne 31. 5. 2016, sp. zn. 29 Cdo 3016/2016).

Jedním z argumentů žalobce byl nesprávný postup poštovní doručovatelky při doručování shora označených písemností. Jak soud uvedl v obecné rovině, porušení právních předpisů upravujících doručování, není způsobilým důvodem pro vyslovení neúčinnosti doručení podle ustanovení § 48 odst. 1 daňového řádu. Řádné doručení písemnosti je naopak jedním z předpokladů, jejichž naplnění je nezbytné pro rozhodnutí o neúčinnosti doručení. Výslech poštovní doručovatelky byl proto v projednávané věci skutečně nadbytečný.

Vzhledem k obecné formulaci zákonných kritérií bude při vyslovení neúčinnosti doručení hrát důležitou úlohu právní uvážení (diskrece) správce daně, který rozhodne o tom, zda důvody, které žadatel vydává za závažné a nepředvídatelné, jimi opravdu jsou. V projednávaném případě je představitelné, že by důvodem pro vyslovení neúčinnosti doručení mohla být situace, kdy by nájemce bytu z nějakých důvodů žalobci písemnosti, které byly doručovány do společné poštovní schránky, nepředal. Takto situaci zřejmě vyhodnotil i správce daně, když akceptoval žalobcův návrh na výslech svědka V. - nájemce bytu. Správce daně i žalovaný odůvodnili svůj záměr upustit od výslechu obstrukcemi ze strany žalobce, který prostřednictvím své zástupkyně opakovaně žádal o odročení výslechu svědka.

Jestliže měl však správce daně za to, že výpověď svědka V. je pro zjištění skutkového stavu nezbytná, o čemž vypovídá opakovaná snaha o předvolání tohoto svědka, byl povinen výslech tohoto svědka provést, třeba i bez účasti žalobce, pokud považoval žalobcovy žádosti o odročení výslechu svědka za obstrukční. Soud však na tomto místě považuje za nutné připomenout, že první dvě omluvy zástupkyně žalobce správce daně konkludentně akceptoval, když bez dalšího stanovil nový termín výslechu svědka. Pokud jde o třetí omluvu, správci daně nic nebránilo v tom, vyzvat zástupkyni žalobce k doložení skutečnosti, že v termínu, na který byl výslech svědka nařízen, čerpá dovolenou, a na základě takto získaných informací relevanci její omluvy vyhodnotit.

Přehodnotit původně zamýšlený rozsah dokazování a upustit od výsledku svědka V. by bylo obhajitelné pouze v případě, že by se výpověď pana V. jako svědka jevila s ohledem na provedené výsledky dokazování nadbytečnou. Ze správního spisu však nevyplývá, že by správce daně důkazní řízení doplnil tak, že by se pak s ohledem na doplněné dokazování stala výpověď pana V. jako svědka nadbytečnou. Za takový důkaz nelze považovat vyjádření České pošty s. p. ze dne 11. 9. 2015 o tom, že si žalobce nezřídil dosílku, P. O. BOX, poste restante ani odnos, neboť jak již bylo konstatováno shora, způsobilým důvodem pro vyslovení neúčinnosti doručení ve smyslu § 48 odst. 1 daňového řádu, není porušení právních norem upravujících doručování soudních písemností. K této otázce by také jistě výslech pana V. nesměřoval.

Neprovedením výsledku svědka V. tak zatížil správce daně řízení vadou, kterou žalovaný neodstranil a která mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí.

K namítanému porušení zásady projednací je třeba uvést, že žalobce porušení této zásady spatřoval v tom, že v řízení před správcem daně nedošlo k ústnímu projednání věci. Ohledně povinnosti finančních orgánů nařídit v daňovém řízení ústní jednání lze poukázat např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2007, č. j. 7 Afs 114/2006 - 78, v němž Nejvyšší správní soud uvedl, že ačkoliv jsou i finanční orgány povinny postupovat ústavně konformním způsobem, není povinností správce daně nařídit v daňovém řízení ústní jednání před vydáním rozhodnutí. Pokud je daňovému subjektu umožněno seznámit se s obsahem správního spisu a rozhoduje-li správce daně pouze na základě listin v něm zařazených, lze takový postup považovat za naplnění předmětného atributu práva na spravedlivý proces (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 7. 2007, č. j. 8 Afs 59/2005 - 83, publ. pod č. 1440/2008 Sb. NSS). I když tyto závěry Nejvyšší správní soud vyslovil ohledně právní úpravy v zákoně č. 337/1992, o správě daní a poplatků, zůstávají platné i po účinnosti daňového řádu, neboť právní úprava se v tomto ohledu nezměnila.

Se shromážděnými důkazy byl žalobce seznámen nejpozději v rozhodnutí správce daně a svůj nesouhlas vyjádřil odvoláním. Soud souhlasí s žalovaným, že o konání místního šetření nebyl povinen správce daně žalobce informovat, neboť přítomnosti žalobce při místním šetření nebylo třeba. Sdělení pana V. při místním šetření nebylo použito jako důkaz.

V. Závěr a náklady řízení

Soud z uvedených důvodů napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro vady řízení dle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. V souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. soud vyslovil, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, který bude v dalším řízení podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vysloveným právním názorem soudu vázán.

Ve věci soud rozhodoval, aniž nařídil ústní jednání, v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalobce, soud mu proto proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení, které důvodně vynaložil. Za tyto náklady je nutno považovat uhrazený soudní

poplatek za podání žaloby ve výši 3 000 Kč a odměnu zástupkyně (§ 57 s. ř. s.). Zástupkyni byla přiznána odměna za dva úkony právní služby na základě § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) v platném znění, ve výši 6 200 Kč (převzetí a příprava zastoupení a podání žaloby). Výše hotových výdajů byla proto stanovena podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, taktéž za dva úkony právní služby, ve výši 600 Kč. Zástupkyni žalobce tedy náleží odměna a náhrada za poskytování právních služeb ve výši 6 800 Kč navýšená o 1 428 Kč, což je částka odpovídající dani, kterou je zástupkyně povinna z odměny za zastupování a z náhrad odvést jakožto plátce daně z přidané hodnoty podle zvláštního právního předpisu (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Žalovaný je povinen uhradit žalobci celkem částku 11 228 Kč, k čemuž mu byla stanovena přiměřená lhůta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 14. prosince 2017

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu